

ІНТЕГРАЦІЙНІ ПЕРСПЕКТИВИ УКРАЇНСЬКОЇ ЕКОНОМІКИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Макаренко С.В., *учень*

Конотопська спеціалізована школа I-III ст. №12

Україна вже 20 років є повноправним суб'єктом міжнародних економічних відносин. За роки незалежності держава досягла досить високого рівня відкритості своєї економіки.

Україна є членом міжнародних організацій, а саме: ООН, СНД, ГУАМ, СОТ тощо. Але стратегічною метою нашої держави є вступ до Європейського Союзу. Модель Європейського розвитку є для нас найближчою і зрозумілою. Залучення до Європейської спільноти відкрило б для України великі можливості щодо прискорення економічного розвитку і підвищення добробуту населення нашої країни.

Україна стала 152-м членом СОТ. Заявки на приєднання подали ще близько 30 країн. На засіданні 25 січня 2008 р. члени Робочої групи схвалили «вступний пакет» України: Звіт Робочої групи, розписи зобов'язань з доступу до ринку товарів та послуг, проект рішення Генеральної ради та протоколу про вступ. Вже 5 лютого 2008 р. вступний пакет розглянула та затвердила Генеральна рада СОТ. Президент України та Генеральний директор СОТ цього ж дня підписали Протокол про вступ України до СОТ. 10 квітня 2008 р. Верховна Рада України прийняла Закон України «Про ратифікацію Протоколу про вступ України до Світової організації торгівлі». 16 квітня 2008 р. цей Закон було підписано Президентом України, про що цього ж дня було направлено повідомлення СОТ. Через 30 днів, а саме 16 травня 2008 р. Україна стала повноправним членом даної організації.

На сучасному етапі у відносинах України та Європейського Союзу відбувається перехід від відносин партнерства до принципово нового формату взаємин – так званої асоціації. Угода про асоціацію між Україною та ЄС буде юридично зобов'язуючим документом, який визначатиме рамки політичної асоціації Україна – ЄС, а також перспективи економічної інтеграції.

На сьогодні у рамках переговорного процесу Українською стороною визначено низку питань, по яких Українська сторона в подальшому наполягатиме на своїй позиції щодо: розширення переліку дозволеної допомоги за рахунок такої, яка може надаватися згідно з рішенням спільного органу за угодою; узгодження перехідного періоду, необхідного для створення національної системи державної допомоги (законодавство та інституційна база). Українська сторона на основі проекту Концепції реформування системи допомоги, буде відстоювати період у 5-7 років; враховуючи, що ЄС принципово виключає торгівлю сільськогосподарськими товарами з-під дії загальних правил щодо державної допомоги, в інтересах України має бути передбачено механізм захисту від впливу експортних субсидій ЄС (це узгоджено в рамках окремого діалогу у сільському господарстві в контексті переговорного процесу).

18 жовтня 2011 року прем'єр-міністри 8 країн СНД підписали угоду щодо зони вільної торгівлі. Підписання угоди означає відміну всіх (або майже всіх) бар'єрів, які існують у зовнішній торгівлі між Україною та іншими членами СНД, зниження, або хоча би наближення імпорتنих ставок до 0% і, однозначно, відміну тих експортних мит, які існують в РФ. В Росії, скоріше за все, може бути серйозна політична мотивація підписання цієї угоди, однак вона не погодиться, зокрема в короткотерміновій перспективі, тобто до кінця 2012 року, на те, щоб абсолютно відмінити діючі експортні мита на енергоресурси і, перш за все, на газ. У цьому випадку Україна потенційно виграє, підписавши цю угоду.

Україна нині має варіювати між сильними та впливовими гравцями у міжнародних відносинах в особі Євросоюзу та Росії, та розвивати обидва, перспективні в економічному плані, напрямки економічного співробітництва. Тому майбутнє України за багатовекторністю.

Можна одночасно проводити і євроінтеграційний курс (за умови саме політичних поступок, яку вимагає Європейська сторона), і знайти спільну мову зі східним сусідом (Росією).

Керівник: Олех А.П., *вчитель-методист*